

עפ"ג 67050/12/14 - ראכז עמשה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 67050-12-14 עמשה נ' מדינת ישראל

לפני

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטין

כב' השופטת מיכל ברק נבו

ראכז עמשה

מדינת ישראל

פסק דין

1. לפנינו ערעור וערעור שכנגד על גזר הדין בת"פ 42442-01-13 (בימ"ש שלום בנתניה) במסגרתו הורשע המשיב (המערער בעפ"ג 67050-12-14) בביצוע העבירות הבאות:

א. חמש עבירות של השמטת הכנסה במזיד ובכוונה להתחמק ממס לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), תשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**");

ב. חמש עבירות של מסירה בדו"ח של אמרה או תרשומת כוזבת במזיד ובכוונה להתחמק ממס לפי סעיף 220(2) לפקודת מס הכנסה;

ג. חמש עבירות של הכנה או קיום של פנקסי חשבונות כוזבים ורשומות אחרות כוזבות במזיד ובכוונה להתחמק ממס לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה;

ד. חמש עבירות של שימוש בעורמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממסלפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.

2. מעובדות כתב האישום עולה כי בין השנים 2007 - 2010 היה המשיב בעלים של חנות לממכר תערובות מזון לבעלי חיים בשם "תערובת המשולש". במסגרת עסקו הוא רכש מספקים שונים מלאי עסקי ולא רשם בספריו את הוצאותיו בגין רכישת המלאי בסך ₪ 3,441,375 מתוך כוונה להשמיט את הכנסותיו בגין מכירת המלאי, לכל הפחות בסכום הנ"ל. המשיב נהג במרמה, עורמה ותחבולה כשביקש מאחד מספקיו שירשום על גבי חשבוניות, שניתנו בגין רכישת המלאי, שם פיקטיבי שנועד להסתיר את זהותו כרוכש הסחורה.

3. המשיב נידון לשנת מאסר בפועל, לשנת מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה מסוג פשע לפי פקודת מס הכנסה, לתשלום קנס בסך ₪ 30,000 ולחתימה על התחייבות בסך ₪ 100,000 להימנע במשך שנתיים מלבצע כל עבירה על פקודת מס הכנסה.

4. המערער (המשיבה בעפ"ג 67050-12-14) עותרת להחמיר בעונשו של המשיב, באופן שייקבע כי מתחם הענישה ההולם את מעשיו נושא גזר הדין הוא בין 18-30 חודשי מאסר בפועל, לקבוע את עונשו של המשיב ברף האמצעי של המתחם, ולהשית עליו קנס שישקף את חומרת העבירות שעבר.
עמוד 1

מנגד, המשיב מבקש להקל בעונש המאסר שהושת עליו, כך שהוא יופחת לעונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

גזר הדין של בימ"ש קמא

5. יש לייחס חומרה רבה לעבירות מס תוך מתן עדיפות לשיקול ההרתעתי על פני השיקולים הנוגעים לנסיבות אישיות וכלכליות קשות.

יש לנקוט ענישה מחמירה, בפרט כאשר מדובר בעבירות דנן, שאינן עבירות טכניות אלא טמונים בהן אלמנטים של מרמה וגניבה, שבהן הערך החברתי הנפגע הוא ערך השוויון בנטל המס ובטחונו הכלכלי של הציבור. מדובר בעבירות שנמשכו כארבע שנות מס כך שלא ניתן לומר כי מדובר במעידה חד פעמית, אלא בעבירות שבוצעו בשיטתיות, כאשר ברור שהמשיב הבין היטב את משמעות מעשיו ואת טיב תוצאותיהם.

6. המשיב הגיע להסדר עם רשויות המס והוצגו הסכמים לעניין שומות המס. אמנם אין להקל ראש בהגעה להסדר שומה במישור האזרחי, אך לעיתים הדבר נעוץ בקשיים כאלה ואחרים ולא ניתן ללמוד מההסדר באופן ברור מהם סכומי ההשמטה המדויקים. בהתאם להסדר שהושג על המשיב לשלם מס בסכום של 162,000 ₪. מתוך סכום זה שולמו 50,000 ₪ והיתרה אמורה להיות משולמת במשך 18 חודשים. קיימים ספקות לגבי יכולתו של המשיב לעמוד בהסדר שהושג, בשים לב למצבו הכלכלי הקשה וחובותיו.

מכל מקום, לא ניתן לראות בהסדר משום הסרת מחדל מלאה שכן הוא לא הוסר במלואו, ולמצער נותרה יתרת חוב של כשני שלישים מסכום המחדל.

7. ככלל מושתים עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה על עברייני מס, והחריג הוא עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. מהפסיקה ניתן ללמוד שרמת הענישה נמצאת במנעד רחב, כאשר הרף התחתון הינו 6 חודשי עבודות שירות והרף העליון הינו 24 חודשי מאסר. יחד עם זאת, בחינת גזרי הדין שבהם נגזרו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מלמדת כי מדובר בתיקים המבוססים על הסדרים; בתיקים שבהם סכומי ההשמטה היו נמוכים מהמקרה דנן; המחדל הוסר; ובעיקר כי באותם מקרים היו נסיבות חריגות ומיוחדות.

8. נקבע כי במקרה זה לא מתקיימות נסיבות דומות למקרים שבהם נפסקו עונשי מאסר ברף הנמוך, ולאחר שנשקלו טיעוני הצדדים והפסיקה שהוגשה, קבע בית משפט קמא כי מתחם העונש הוא בין 10 ל - 24 חודשי מאסר, קנס בשיעור עשרות אלפי ₪ ומאסר על תנאי.

9. לקולא נלקחו בחשבון הודאת המשיב מיד עם תחילת משפטו, פעילותו להסרת המחדל, היעדר עבר פלילי, מצבו הכלכלי הקשה ומצבו המשפחתי. בשל הנסיבות שפורטו לקולא יש להטיל עונש מאסר הקרוב לרף התחתון במתחם שנקבע.

טענות המערערת

10. ביהמ"ש קמא הקל בעונשו של המשיב יתר על המידה, עד כדי סטייה קיצונית ממתחם הענישה הראוי, כך שהעונש מופרז לקולא. הקביעה כי מתחם הענישה הוא בין 10 ל-24

חודשי מאסר שגויה, אינה משקפת את מדיניות הענישה הקיימת ולא נותנת משקל ראוי והולם לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. בנסיבות תיק זה, בהתחשב בערך החברתי שנפגע, בעוצמת הפגיעה ובמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם הענישה הראוי הוא בין 18 ל - 30 חודשי מאסר.

צריהיה להביא בחשבון את התכנון שקדם לביצוע העבירות במשך תקופה ארוכה של 4 שנים ובאופן שיטתי ומתוכנן, את חלקו של המשיב בביצוע העבירות ועובדת היותו הדמות היחידה, את הנזק שנגרם מביצוע העבירות - השמטת 3,441,375 ₪ כנזק קונקרטי ונזק רוחבי - שגרם לפגיעה בציבור האזרחים שומרי החוק ומשלמי המס ואת הסיבות שהביאו את המשיב לביצוע העבירות, שהן בעיקרן בצע כסף.

11. לפי קביעת בית משפט קמא המשיב הסיר את המחדל באופן חלקי בלבד ואין זה ברור אם מעבר למה ששולם על ידו מראש, הוא ישלם את יתרת חובו. יתר על כן, סכומי ההשמטה אינם מבוטלים והסדר המס אליו הגיע המשיב עם פקיד השומה אינו משקף בהכרח את הנזק שנגרם לקופת המדינה, שכן פקיד השומה בוחן שיקולים שונים בעת עריכת הסדרי שומה, ובין היתר הוא שוקל את יכולת הגבייה. לפיכך, לעניין קביעת המתחם, יש להתחשב בסכומי ההשמטה ולא בסכומים העולים מתוך הסכם השומה.

אין לראות בהסדר השומה משום הסרת המחדל משני טעמים נוספים: האחד, נותרה יתרת חוב של שני שליש מסכום המחדל שטרם נפרעה, והשני, מועד ניסיונו של המשיב להסיר את המחדל, דהיינו, יום אחד בלבד לפני הטיעונים לעונש.

12. הקנס שהושת ואופן תשלומו (30 תשלומים חודשיים שווים ורצופים) מקל יתר על המידה, אין בו כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים, והוא לא משקף ענישה ראויה בעבירות כלכליות. היה מקום להטיל קנס משמעותי יותר נוכח סכום ההכנסה שהועלמה.

טענות המשיב

13. ביהמ"ש קמא שגה כשגזר את דינו של המשיב לחומרה ולא נתן משקל מלא לנסיבות שונות המצדיקות הקלה משמעותית בעונשו.

14. מפסקי דין שונים שהוצגו עולה כי בעבירות דומות נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, עונש שהיה צריך להיגזר גם במקרה זה, כתואם את המתחם הראוי והנכון בנסיבות ביצוע העבירות ונסיבותיו האישיות של המשיב, יחד עם המבחנים שנקבעו בתיקון 113 לחוק העונשין.

15. לא ניתן משקל מלא להסרת המחדל, שכן המחדל הוא לכל היותר בסכום של 162,000 ₪ ובהתאם למוסכם שולמו כבר 50,000 ₪. לסכום זה הגיעו הצדדים לאחר בדיקת פקיד השומה. מדובר בהסדר מול רשות מוסמכת ולכן מרגע שאושר יש לראות בו כהסכם הקובע את סכום המחדל. רשות המסים רואה בהסרת המחדל שיקול משמעותי בעבירות מס עד כדי המרת ההליך בתשלום כופר.

16. נסיבותיו האישיות של המשיב מצדיקות אף הן הקלה בעונשו. המשיב הוא מפרנס יחיד ומצבו הכלכלי בכי רע. שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריש תגרום לקריסה כלכלית בלתי הפיכה. היה אף להתחשב במצבה הרפואי הקשה של אשתו של המשיב.

דין והכרעה

17. שני הצדדים ביקשו את התערבותו במתחם העונש שקבע בית משפט קמא אך אנו סבורים כי אין מקום לעשות כן, באשר המתחם שנקבע הולם את נסיבות ביצוע העבירות נושא הערעורים.

המשיב העלים הכנסות בסכומים ניכרים לאורך ארבע שנים בשיטות מרמה מתוחכמות ומתוכננות. כך ביקש מהספק לפתוח עבורו כרטיס הזמנות על שם פיקטיבי, על מנת להסתיר את העובדה כי הוא רכש סחורה, מכר אותה והפיק הכנסה.

מעשים אלה התבצעו על פני תקופה של 4 שנים, כאשר המשיב הוא שיזם את ביצוע העבירות והיה הדמות היחידה והדומיננטית בביצוען. בדרך זו השמיט המשיב הכנסות בסכום כולל של כ-3.5 מיליון שקלים, וזאת בשל בצע כסף גרידא.

בית משפט קמא מצא כי מתחם העונש ההולם במקרה שלפנינו הוא בין 10 ל-24 חודשים לצד מאסר מותנה לתקופה משמעותית וקנס בשיעור עשרות אלפי שקלים.

אנו סבורים כי בהתחשב במכלול הנסיבות הנוגעות לעניינינו, המדובר במתחם הולם וראוי, כפי שהדבר משתקף אף בפסיקה אליה הפנה בית משפט קמא בפסקה 24 לפסק דינו, ואינו מוצאים עילה להתערב בו.

18. קביעת מתחם ענישה ברף תחתון גבוה יותר, כעתירת המערער, לא תאפשר להביא בחשבון, באופן ראוי ונכון, במקרה זה נסיבות שאינן קשורות בעבירות, ובראש ובראשונה את הסרת מחדל, שהיא לדידנו נסיבה בעלת משקל משמעותי שיש להתחשב בה בעבירות כלכליות, לרבות בעבירות מס.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 20791-12-13 ירון אלון ואח' נ' מ"י (פורסם בנבו, 3.7.14) נקבע כי:

"גם אם לא בהכרח ולא בכל מקרה ומקרה יש לראות בהסרת המחדל משום נטילת אחריות מלאה ושלמה והבעת חרטה כנה ואמיתית - והמקרה שלפנינו מהווה דוגמא לכך - הרי שעדיין ראוי לעודד עברייני מס הנתפסים בכך לעשות כל שבידם, לרבות באמצעות נטילת הלוואות ושיעבוד כל רכושם, על מנת להסיר את המחדל ולשלם את מלוא המס, ולפיכך גם ראוי שהדבר יבוא לידי ביטוי בגזירת העונש".

ובדומה לכך אף נקבע בע"פ (מחזי ת"א) 728-05-11 מחלקת חקירות מכס ומע"מ חיפה נ' וינגוט ואח' (16.6.2014) כי -

"שיקול מרכזי ודומיננטי עניינו הסרת המחדל. המערער הסיר את המחדל במלואו, שילם סכום של כ-1,600,000 ₪ לרשויות המס, וזאת עוד בשלב הטעונים לעונש בבית

משפט קמא. הסרת המחדל הינה הביטוי האולטימטיבי ללקיחת אחריות והכרה בחטא, לצד הפן האופרטיבי והמעשי שיש בה, דהיינו השבת הנזק באופן שהקופה הציבורית קיבלה בחזרה מה שנגרע ממנה. בתי המשפט מאז ומעולם התחשבו בנימוק זה לעניין ההקלה בעונש. אין בכך כמובן כדי למעט מחומרתה של העבירה, אולם יש בכך כדי להשליך על הענישה...".

19. ואכן, בצד השיקולים הנוגעים לנסיבותיו האישיות של המשיב, ברי כי השיקול העיקרי הרלוונטי לצורך קביעת מיקומו של המשיב בתוך מתחם הענישה נוגע לסוגיית הסרת המחדל. איננו מקבלים את טענת המערער לפיה הסרת המחדל היא חלקית בלבד ולכן אינה מצדיקה הקלת העונש, משום שהיקף ההכנסות שצמחו למשיב מביצוע העבירות, מהן נגזרת גם חבותו בתשלום מס, נותר בלתי ידוע.

20. איננו מקבלים גם את הטענה לפיה מדובר בהסרת מחדל חלקית בלבד, על שום שהמשיב שילם לעת הזו אך ורק מס בגובה שליש מסכום החוב, ואיננו מקבלים גם את הטענה לפיה לאור מצבו הכלכלי של המשיב קיים ספק אם יעלה בידו להשלים את פירעון יתרת החוב.

21. משקבע פקיד השומה את חבות המס המגיע מהמשיב, חזקה עליו כי קביעתו משקפת את המס הנכון המגיע מהמשיב לקופת המדינה, ואין בידינו להתערב בכך ולקבל את טענות המערער שסותרות קביעה זו שכן יש לגזור כי הסמכות לקביעת סכום המס לשם הסרת המחדל נתונה לפקיד השומה. (ראה עפ"ג (מרכז) 15273-01-14 יעקב צבי נ' מדינת ישראל (9.9.2014)).

מטעם זה נקבע בת"פ 1005/06 מ"י נ' מולכו (14.12.2008) כי:

"לא יעלה על הדעת כי נאשם יקבע לעצמו שומה עצמית, ישלם את הסכום שקבע לעצמו, יכפה את פקיד השומה לקבל את קביעתו ויבקש מבית המשפט לראות בו כמי שסילק את כל חובו לרשויות המס".

(ראה גם רע"פ 3120/14 נעים נ' מ"י (8.5.2014))

22. כמובן שאין זה המקרה שלפנינו. משהגיעו המשיב ופקיד השומה להסדר בדבר סכום המס ודרך תשלומו, יהיו טעמיו של פקיד השומה להסכמתו לאותו הסדר אשר יהיו, לא ניתן לומר כי מדובר במי ש"קבע לעצמו" את השומה, או במי ש"כפה" על פקיד השומה לקבל את קביעתו בדבר סכום המס. לפיכך, הסדר מס זה הוא העומד בפנינו בכל הנוגע לשאלה מהו היקפו של המחדל, וכפועל יוצא מכך - האם מחדל זה אכן הוסר.

23. זאת ועוד, משהתיר פקיד השומה למשיב לפרוס את תשלום החוב, אין מקום לזקוף פריסה זו לחובתו של המשיב, ואין לומר כי מדובר בהסרת מחדל חלקית, כשם שאין מקום להניח כי המשיב, בשל מצבו הכלכלי, לא יקיים את הסדר המס ולא ישלם את יתרת החוב המגיעה ממנו במועד שנקבע לכך.

24. לאור האמור אנו סבורים כי יש לראות במשיב כמי שהסיר את המחדל. ומשכך איננו רואים מקום להחמיר בעונש המאסר שהוטל עליו כעתירת המערער.

25. חרף האמור לעיל, איננו סבורים כי יש בהסרת המחדל על ידי המשיב כדי להצדיק הקלה בעונש שגזר עליו בית משפט קמא, שהוא סביר וראוי בנסיבות העניין ומצוי ברף התחתון של מתחם הענישה הנכון שקבע במקרה זה.

כבר נפסקה הלכה כי הסרת מחדל היא נסיבה לקולא, אולם אין להפריז בחשיבותה:

"המייחד את המערערים שבפנינו הוא שהם הקדימו ופרעו את חובם לשלטונות המס. עובדה זו, מעבר להיותה סילוק של המחדל, גלומה בה גם חרטה, והרי מקובל עלינו מקדמת דנא, כי חרטה, כמו הטבת נזקו של הקורבן, ראוי שיזקפו לקולת העונש בבוא הנאשם לתת את הדין. אולם, גם את זאת יש להדגיש: עם כל חשיבותו של פירעון החוב, בסופו של דבר אין מדובר במעשה חסד שעשה הנאשם, אלא בפירעון מה שניתן היה לגבות ממנו גם בדרכים אחרות. אכן, במקרה הנוכחי פרעו המערערים את חובן של החברות, אולם כאמור, מדובר במי שהיו מעורבים במישרין בביצוען של העבירות, ועל כן אף שלהסרת המחדל במקרה זה יש לייחס משקל, אין להפריז בו עד כדי הימנעות מגזירתו של מאסר בפועל." (ע"פ 2407/05, 2413/05, 2414/05 מן ואח' נ' מ"י (11.7.2005)).

וכן נאמר ברע"פ 2638/13 עובדיה נ' מ"י (28.4.2013) כי -

"יודגש, כי על אף שבית המשפט המחוזי, נתן משקל ממשי להשבת הכספים ולהסרת מחדליו של המבקש, הוא קבע, בצדק, כי אין להפריז בכך, עד כדי הימנעות מהשתת מאסר בפועל, לבל יועבר המסר, לפיו 'הסרת המחדל בדיעבד מרפאת את החטא מלכתחילה'."

26. אשר לנסיבותיו האישיות של המשיב אנו סבורים כי בית משפט קמא העניק משקל ראוי ונכון לנסיבות אלה, במסגרת הכללים שהותוו בפסיקה (ראו: רע"פ 2638/13 עובדיה נ' מדינת ישראל (28.4.13); ע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל פ"ד נח(3) 721 (2004); ע"פ 522/82 עאזם נ' מדינת ישראל פ"ד לו(4) 411 (1982); ע"פ (מח' נצ') 11/10 חברת דלק עבודות בטון בע"מ נ' מדינת ישראל (11.5.10)).

27. על החומרה הרבה שיש לייחס לעבירות מס עמד כבר בית משפט זה, כמו בתי משפט אחרים, פעמים רבות. ברע"פ 512/04 אבו עביד ואח' נ' מ"י פ"ד נח(4) 381 (2004) נקבע כי:

"בית-משפט זה חזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שבה יש להתייחס לעבריינות כלכלית, ועבריינות מס בכלל זה, נוכח תוצאותיה ההרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, ונוכח פגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ולפעילותן התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת

המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צורכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מירמה מתוחכמים, קשים לאיתור (עמ' 384 לפסה"ד).

28. המשיב השמיט באופן שיטתי הכנסות בסכום כולל של כ- 3.5 מיליון ₪ במשך תקופה לא מבוטלת, וזאת באמצעות הסתרת ההוצאות. הלכה היא כי בכל הנוגע לעבירות המס יש ליתן עדיפות לשיקולי הרתעה וגמול על פני הנסיבות האישיות:

"כבר נפסק לא אחת כי יש להתייחס לעבריינות המס בחומרת יתרה, הן לנוכח פגיעתה הישירה בכיס הציבורי, והן לנוכח פגיעתה העקיפה בכיסו של כל אזרח ואזרח... על יסוד גישה זו, הותוותה בפסיקה מדיניות ענישה, אשר לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס, תוך מתן עדיפות לשיקולי ההרתעה והגמול, ולבכרם על פני נסיבותיו האישיות של העבריין". (פס"ד עובדיה הנ"ל בפסקה 14).

29. לפיכך אנו סבורים כי גם אם נביא בחשבון לקולת העונש את נסיבותיו האישיות של המשיב אין כל מקום להתערב בעונש המאסר שהושת עליו, באשר העונש שקבע בית משפט קמא הולם את מעשה העבירה, ומביא בחשבון את מכלול השיקולים לחומרא ולקולא, הן אלה הקשורים בביצוע העבירות והן אלה שאינם קשורים בביצוען.

30. לעומת זאת, אנו סבורים כי יש להתערב בשיעור הקנס שהטיל בית משפט קמא על המשיב שכן מדובר בעבירות כלכליות שהניבו למשיב רווח כספי ולכן יש להבטיח, שהן לא תשתלמנה מן ההיבט הכלכלי. בע"פ 3829/13 שניידר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10/10/2013) נפסק כי:

"שיקול נוסף בענישה בעבירות מעין אלו נובע מכך שהרווח המופק מביצוע עבירות פיסקליות אלו הינו כלכלי בעיקרו. יש לדאוג לכך שהעבירה לא תהא משתלמת גם בהיבט הכלכלי. לכן ישנה חשיבות לא מבוטלת בהטלת קנס גם בשיעור ממשי אשר ירתיע עבריינים מלשוב ולסטות מדרך הישר. עם זאת, הקנס צריך לשקף איזון קורלטיבי בין גובהו והמאסר שנגזר תחתיו, לבין יכולתו הכלכלית האמיתית של האדם לעמוד בו."

31. למשיב צמחה תועלת כלכלית מהעבירות שביצע ומשהורשע בהעלמת הכנסות בסכומים המגיעים לכ- 3.5 מיליון שקלים ומשכך על הקנס לשקף את סכום ההשמטה. נראה לנו כי בעניין זה הקל בית משפט קמא עם המשיב מעבר למידה, באופן המצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור.

32. אנו מקבלים את ערעור המערערת בכל הנוגע למרכיב הקנס וקובעים כי על המשיב לשלם קנס בסך כולל של 50,000 ₪ או 8 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 50 תשלומים שווים ורצופים של 1,000 ₪ כל אחד החל מיום 1/6/15 ובכל ראשון לחודש עד לפירעונו המלא.

אי תשלום 3 תשלומים במועדם יעמיד את כל הקנס לפירעון מידי וגבייתו תועבר למרכז לגביית קנסות.
יתר חלקי גזר הדין יותרו בעינם.

המערער יתייצב למאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 5.9.15 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס,
כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס,
טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המשיב (המערער) לריצוי עונשו.

ניתן והודע היום א' סיוון תשע"ה, 19/05/2015 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

מיכל ברק נבו, שופטת

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד